

кво чудесе, но походи гы заради невѣрїе то имъ, и рече: ни-
кой пророкъ не са почита на отечеството си. И това гы раз-
гнѣви толко, шото закарахъ го на най високо то място на
гора та, на коато вѣше градо имъ, за да го свалатъ отъ
тамъ долъ. Обаче като са качихъ тамъ Іисусъ преминѫ по-
средѣ имъ везда могутъ да го закачијатъ, и отиде и си
постави дома въ Капернаумъ. И тамъ обаче малко врѣмѧ
є живѣлъ до смърти тж си; зашто то непрестанно преминѹва-
ше отъ място на място да проповѣдва, да очи и да оуздра-
давава болни тѣ, които мѣ доносехъ отъ крѣдомъ. —

§. 18. Іисусъ исцѣлава сына на единъ царскій чловѣкъ и призвава пакъ Петра и Андрея.

Когако отиде Іисусъ пакъ вторыи путь на Канъ Галї-
лейскъ, доди при него единъ царскій чиновникъ отъ царь И-
родови тѣ чиновницы, и хвати да мѣ са моли, за да исцѣ-
ли сына мѣ, които лежаше боленъ въ Капернаумъ. А Іисусъ
мѣ рече: Вѣрни са си дома си, зашто то сынъ ти е оуздравѣлъ
Ао нынѣ. А чиновника са въра и срѣшна слѹги тѣ си и мѣ
рекохъ: Господарю, сынъ ти вчера около седмий часъ оузд-
равѣлъ! Тѣкмо въ той часъ, въ които вѣше мѣ рекалъ Іи-
сусъ дѣто сынъ мѣ е оуздравѣлъ.

Послѣ подергъ мало дни като са находиша Іисусъ на
приврѣжїе то на Тїверїадско то езеро призыва вторыи путь при-
севе си Петра и брата мѣ Андрея, които въ того часа ловѣ-
хъ рибъ. А отъ тамъ като провѣрѣ по напрѣди, видѣ два-
ма га брата Іакова и Іоанна, Зеведеевы тѣ сынове, дѣто вѣ-
хъ съ отца си въ единъ корабль вѣдно и гы привыка и тѣхъ
при севе си.

§. 19. Іисусъ исцѣлава сакакви болести.

Като прїа Іисусъ горѣреченны тѣ влѣзи въ Капернаумъ
и очищающи сонмище то (събора) въ Субботни тѣ дни; и